

Voor alle volken...

Graag wil ik een klein verhaaltje vertellen; t is niet echt gebeurt. Het gaat over een brave burger die geen vlieg kwaad doet. Hij heeft afgesproken met een aantal vrienden om samen een uitstapje naar de zee te maken. Ze hebben op een bepaald uur afgesproken in Blankenberge. Een uurtje voor onze brave burger gaat vertrekken, hoort hij op de radio dat er een spectaculair ongeluk is gebeurd en dat er op de snelwegen, maar daardoor ook op heel wat kleinere wegen lang files staan. Nu moet u weten dat onze burger weet hoe hij via een omweg er toch kan geraken. Zijn vrienden kennen deze weg niet. Hij heeft zijn vrienden wel graag, daar niet van, maar hij belt hen niet. Hij heeft er gewoonweg echt geen zin in. Hij gaat ervanuit dat ze ook wel naar de radio luisteren en zelf wegen weten te vinden. Hij hoopt dat ze naar de radio zullen luisteren en dat ze de file kunnen vermijden. En dus vertrekt hij... naar de zee en komt op tijd aan. Zijn vrienden niet. Na uren in de file gestaan te hebben, in de brandende zon, besluiten ze om rechtsomkeer te maken en komen dus niet aan de zee.

Marcus 11:15-19 lezen

Onderwerp vandaag: Waarom is ons geloof 'voor alle volken'?

Tempelreiniging

De tempelreiniging. In het vorige verhaal, het verhaal van de intocht, zien we hoe Jezus van Betanië, naar Jeruzalem gaat. De mensen onthalen hem als een koning; ze zijn ervan overtuigd dat Hij hen zal verlossen van de Romeinen. Niets is minder waar... Hij komt in de tempel en ziet wat er gebeurt.

De volgende dag komt Jezus terug. Hij gaat de tempel binnen – waarschijnlijk door de poort die daar aangegeven is en komt op het grote tempelplein. Dit plein had ook een andere naam: de voorhof van de heidenen. Of dus: het plein van de heidenen.

Weet u wat de bedoeling was van dat plein van de heidenen? De Joden mochten achter die muur komen op het plein zelf. De heidenen mochten daar niet komen, maar God wou toch dat ze hem konden aanbidden. Dat konden ze doen op dat plein.

Jezus komt dus op de plein. U ziet het op het kaartje. De vorige dag was Hij er al eens geweest en wat hij toen zag, ziet hij nu weer. Een hoop verkopers en geldwisselaars zijn daar aanwezig om winst te slaan. De mensen die de tempel bezochten, offerden namelijk dieren aan God. Die dieren moesten ze natuurlijk kopen en de beste plaats daarvoor is natuurlijk zo dicht mogelijk bij de tempel, namelijk op het plein errond. Een logische gedachte.

Jezus wordt verschrikkelijk boos. Hij begint alle kraampjes omver te werpen, tafels en stoelen om te keren, mensen weg te jagen. Waarom? Hij zegt het zelf. "Staat er niet geschreven: mijn (Gods) huis zal een gebedshuis zijn voor ALLE volken. Maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt". Het plein dat bedoeld was als gebedsplaats voor alle mensen die geen Jood waren, was door de Joden gebruikt voor andere doeleinden. Maw: de niet-Joden konden nergens meer God aanbidden. Probeer maar eens te bidden als er rond u een hoop verkopers en verkopers hun waren staan aan te bieden. Dat verwijt Jezus hen hier.

Jezus is hier meesterlijk. Hij zegt niet veel, maar wat hij zegt, komt uit twee gedeeltes van het Oude Testament. De Joden en zeker de geestelijke leiders, overpriesters en schriftgeleerden, kenden dit heel goed. Het stuk waar dit uit komt is Jesaja 56:1-7. Weet u waar het dat stuk

over gaat? God laat de Joden in dat stuk zien dat Hij wil dat ook de niet-Joden Hem leren kennen. Dat ook de niet-Joden Hem als God zullen aanbidden. De tempel is daar het doel voor. Als Jezus deze woorden hier uitspreekt, beseffen de geestelijke leiders dat Jezus eigenlijk zegt dat ze grote fouten maken, dat ze helemaal niet doen wat God wil. Hij wil namelijk dat zij God aan iedereen bekend maken, maar zij sluiten de tempel af voor niet-Joden. Er staat dan ook dat ze plannen maken om Jezus om te brengen – ook hierdoor is de tempel een rovershol, een plaats waar plannen gemaakt worden om mensen om te brengen.

Waarom is Jezus zo furieus? Ik denk dat Jezus wil laten zien hoe belangrijk God het vindt dat alle mensen Hem leren kennen. En dat is: van het allergrootste belang. In het Oude Testament zien we dat God regelmatig tegen het Joodse volk zegt dat zij een volk zijn dat door God bevoorrecht is, maar met een taak: ervoor zorgen dat niet-Joden Hem leren kennen. In Jezus' tijd waren de Joden geslotener dan ooit. Ze zaten op een eilandje met hun geloof – hun geloof was er alleen voor zichzelf, denk maar aan hoe het plein voor de heidenen gebruikt werd. Weet u: God had de niet-Joden lief. In Genesis 1 staat dat Hij alles gemaakt heeft, dus ook de mens. Dat is de reden van Zijn liefde voor die mensen toen. Hij zag hen niet als prutserige wezentjes, maar als wezens die Hij gemaakt heeft.

De Joden hadden de opdracht gekregen om dit aan iedereen te laten zien en horen, maar zij deden dat niet. Zij vertelden niet over die God voor hen zorgde, die hen gemaakt had, ... Daarom wordt Jezus zo furieus. De Joden handelen ongelooflijk verkeerd.

Denkt u eens terug aan het verhaaltje waar ik mee begonnen ben. Deze brave burger die wist hoe hij aan de zee moest geraken, maar zijn vrienden niet informeerde vanwege geen zin. Hij dacht alleen aan zichzelf, hij dacht niet aan wat er met zijn vrienden zou gebeuren in die file. De Israëlieten lijken verdacht veel op deze man. Zij hadden de mogelijkheid om andere mensen te laten zien wie God was, hen in de tempel te brengen. Ze dachten alleen aan zichzelf en gingen hun eigen weg. Ze lieten de niet-Joden achter, zonder God.

Onze opdracht

Waarom vertel ik dat eigenlijk? Wat heeft het te maken met ons? Het is toch al 2000 jaar geleden dat Jezus zo boos werd? Ja, het verhaal is al bijna 2000 jaar oud, maar toch nog actueel.

Paulus schrijft in zijn eerste brief aan Timoteüs (2:3,4), een christen zoals u en ik: God wil dat iedereen behouden wordt. God wil dat iedereen Hem leert kennen en dat iedereen gaat beseffen dat hij/zij hem nodig heeft. Wat een onmogelijke opdracht. Denk maar eens aan wie er allemaal in Antwerpen woont.

Het verhaaltje van onze brave burger is niet zo erg. Zijn vrienden waren tijdje boos op hem, maar dat ging wel over.

Maar stel u voor: Op een bepaald moment breekt er brand uit in ons appartement. Het is behoorlijk ernstig en de enige manier om te ontkomen, is uit het raam te springen. Ik besef dat. Marjolein niet. Zij is er hard van overtuigd dat het wel meevalt met de brand en dat het nog geblust kan worden en vooral dat er nog wel andere vluchtwegen zijn. Er zijn op dat moment twee mogelijkheden:

1) Ik denk: 't Kan me niet schelen. Ik spring gewoon uit het raam en zij trekt hare plan er maar mee'. En ik spring uit het raam. Daarbij bedenk ik dat het toch wel heel erg is als zij zou sterven en ik hoop dat er iemand anders haar kan overtuigen dat ze echt wel moet springen.

2) *Ik probeer uit alle macht haar ertoe te bewegen uit het raam te springen. Ik probeer een beetje de brand te blussen, maar dat lukt echt niet. Ik vraag aan haar welke andere vluchtwegen zij nog kan bedenken, ... Na een tijdje probeer ik haar ongeveer zelf maar het raam uit te gooien, omdat ze maar niet wil beseffen dat ze moet springen.*

Wat denkt u dat ik doe? Natuurlijk 2.

Waarom 2? Ik hou van Marjolein. Ik zal alles op het spel zetten om haar toch maar te kunnen redden. Niemand moet mij vertellen dat ik dat moet doen; ik doe het gewoon. Uit liefde...

Wij zitten in deze positie als christenen. Wij geloven dat mensen schuldig staan tegenover God én dus in de problemen zitten. Wij geloven dat God iedereen wil vergeven die naar Hem komt. Wij geloven dat dat komt doordat Jezus, die niet schuldig was tegenover God, gestorven is aan het kruis. Om in het voorbeeld te blijven, geloven wij dat iedereen in een brand zal omkomen. Wij weten dat dat zal gebeuren en moeten iedereen ervan overtuigen dat ze moeten springen.

God heeft ons de opdracht om aan iedereen te vertellen dat God hen liefheeft. Herinnert u zich nog hoe belangrijk Jezus het vond dat het plein voor de heidenen ook inderdaad voor de heidenen was? Hier ligt een parallel naar ons als gemeente, als christenen. God verlangt hetzelfde van ons als Hij verlangde van de Joden.

Ook nu nog vindt God het belangrijk dat iedereen te weten komt dat God hen liefheeft. Zoals de Joden, met de tempel daar het instrument voor waren, zo zijn de christenen dat nu. Zo zijn wij dat nu. Ziet u de parallel? God verwacht van ons niet minder dan dat wij bekend maken dat God iedereen liefheeft. Denk ook maar aan de verzen waarin Jezus zijn leerlingen de opdracht geeft om alle volken tot Zijn volgelingen te maken.

Houdt u werkelijk van God? Houdt u werkelijk van uw medemens? Hoe hypocriet zou het van mij zijn om uit het raam te springen en daarna te zeggen dat ik hoop dat ze gered zal worden. Ik had de mogelijkheid om Marjolein te helpen, maar deed dat niet en hoop dan dat het allemaal in orde komt. Geen sprake van liefde of zelfs maar bezorgdheid.

Als wij geloven dat iedereen God nodig heeft (wij hebben de mogelijkheid om anderen te helpen) en als wij anderen liefhebben, zullen wij hen ook helpen. Als wij God liefhebben en wij hebben de medemens lief, is Gods opdracht heel normaal en logisch.

Wilt u hier oprecht over nadenken? Als u denkt God en de medemens lief te hebben, dan volgt daar Gods opdracht uit voort. Ik beseff dat dit ook voor mijzelf geldt en dat ik er ook nog veel in moet leren!!!

Hudson Taylor

Ik zou hier kunnen stoppen, maar ik denk dat ik nog wat verder moet gaan. Ik heb net een boek over Hudson Taylor gelezen. Ik raad u aan er ook eens een boek over te lezen. Deze man vertrok, midden jaren 1800, naar China om in de binnenlanden van dat land over God te gaan vertellen – vanuit het idee dat ik jullie daarjuist heb uitgelegd: God wil dat iedereen Hem en Zijn liefde leert kennen. Tot dan toe waren maar heel weinig christenen naar de binnenlanden van China gereisd – ze bleven meestal in de havens, waar ook het Engels leger was. Deze man dus niet.

Twee dingen waren heel belangrijk in zijn leven:

- liefde voor de Chinezen

- het besef dat God hem wou helpen om de Chinezen uit te leggen wie God eigenlijk is

De volgende tekst was zijn stelregel: **2 Timoteüs 2:13** Indien wij ontrouw zijn, God blijft getrouw, want zichzelf

verloochenen kan Hij niet.

Zelfs als wij de fout ingaan, blijft God met ons doorgaan. Hij zegt niet: 'Omdat je een fout hebt gemaakt, laat ik je vallen en probeer ik wel verder te werken met iemand anders'. Nee: Hij is getrouw, Hij is te vertrouwen.

Deze uitspraak is ook van Taylor: *Je kunt God WEL te weinig vertrouwen, NIET te veel. Een voorbeeld uit het boek. Op een bepaald moment gaan hij en zijn medewerkers bidden voor 100 nieuwe werkers in China in één jaar! Deze zijn nodig om het werk in de binnenlanden degelijk voort te zetten. Hebt u wel eens gebeden voor 100 nieuwe zendelingen in één jaar. Dat is een ongelooflijk groot gebed. Aan het einde van dat jaar waren er 102 zendelingen vertrokken – die 2 gingen voor een verwante zendingsorganisatie werken. Exact wat ze gevraagd hadden, kregen ze ook. Dat gebed van hen vroeg heel veel vertrouwen. Ze beseften heel goed dat het veel was wat ze vroegen, maar ze beseften ook dat God, de schepper van alles, in staat is om het te doen.*

Weet u wat dit betekent? Het betekent dat als wij zeggen: "God, voor zover wij het kunnen, lukt het niet, maar u bent zoveel sterker, u kunt het", dat Hij dat dan ook doet. Hij laat niemand in de steek. Weet u waarom niet? Omdat Hij van u houdt. Dat heb ik daarjuist ook al gezegd: God houdt van iedereen.

Tesamen

Als we deze twee dingen samenleggen, krijgen we het volgende

- Wij hebben de opdracht gekregen om aan iedereen te vertellen wie God is, omdat God wil dat iedereen Hem leert kennen – dat is ook nodig, denk aan het verhaaltje van Marjolein in de brand.
- Wij hebben een God die getrouw is, ook al maken wij fouten. Wij hebben een God die te vertrouwen is, die ons nooit in de steek zal laten.

Wij hebben een grote opdracht, maar ook een grote God.

Sta mij toe de dingen hard te zeggen. Wij hebben in deze gemeente een keuze:

- **of:** we houden de kerk in stand. We zorgen dat er elke week een dienst is, met een dienstleider en iemand voor de preek, met crèche-, zondagschool- en tienerleiding
- **of:** we voeren onze opdracht uit. Dat betekent een kerk die gaat voor de niet-gelovigen, een kerk die er wil zijn voor degenen die Gods liefde nog niet kennen. Dit is een grote en moeilijke opdracht, maar de opdracht die God ons geeft.

De keuze is aan ons. Ik weet één ding: als wij voor de opdracht gaan, zullen wij een God ontmoeten die grote dingen kan doen. Hudson Taylor heeft, door heel veel gebed en heel veel vertrouwen op God gezien hoe op zijn aandringen honderden zendelingen naar de binnenlanden getrokken zijn, hoe honderden kerken gesticht zijn in die binnenlanden, hoe duizenden Chinezen in God zijn gaan geloven en hoe nog veel meer Chinezen hebben mogen horen van Gods liefde voor hen.

Ik weet dat ik heel idealistisch ben, maar dat komt omdat God idealistische dingen van ons vraagt. Als wij ons vertrouwen op God stellen, gebeuren er dingen die wij ons niet kunnen voorstellen. Weet u waarom? Omdat God de hemel en de aarde gemaakt heeft en dus veel groter is dan onszelf.

Als u vindt dat ik ongelijk heb, lees dan uw Bijbel nog maar eens. Daar zie je hoe God door het werk van doodnormale mensen als Petrus en Paulus dingen heeft gedaan, waar wij nog niet eens van kunnen dromen.

Slot

U weet dat wij de opdracht hebben gekregen om iedereen over Gods liefde te vertellen. U weet dat God zelf gezegd heeft dat Hij ons nooit in de steek zal laten. U kent de verhalen van mensen die, door op God te vertrouwen, gebruikt zijn geworden op ongelooflijke manieren. Dan moet u hierover nadenken: hoe kan dit concreet worden ingevuld in mijn eigen leven en in onze kerk. Versta mij niet verkeerd: u MOET hierover nadenken. Als u dat niet doet, legt u Gods opdracht naast u neer.

Bid aub met deze gedachten in het achterhoofd (of liever voorhoofd) dat God de kampen en dus vooral de leiding op verschillende plaatsen zal gebruiken. Bid ook zo voor SportQuest, niet alleen die in Antwerpen, maar op verschillende plaatsen in Vlaanderen. Dat God daar het team en degenen die van de gemeente er zullen zijn, zal gebruiken om Zijn liefde bekend te maken. Want daar gaat het om: Gods liefde voor iedereen laten zien!

Bid ook dat God u bereid maakt om zelf meer in Zijn dienst te staan, om de opdracht uit te voeren. God wil ons de mogelijkheden daartoe geven; u moet beseffen dat u het zelf niet kan en aanvaarden dat God het geeft. HIJ IS GETROUW!!!

AMEN.